

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/113/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010348
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010348.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného A. B., o návrhu odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 22.03.2024, sp. zn. 10PP/11/2024, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.09.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. nar. XX.XX.XXXX zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku a § 66 ods. 1 písm. b), § 66 ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.09.2020 sp. zn. 8T/4/2020.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), nespĺňa prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie) a druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmienočnom prepustení na slobodu).

7. V odôvodnení súd prvého stupňa k nesplneniu prvej materiálnej podmienky uviedol, že u odsúdeného nemožno jednoznačne hovoriť o splnení prvej materiálnej podmienky, pretože aj keď mu boli udelené dve disciplinárne odmeny, vzhľadom na dĺžku výkonu trestu odňatia slobody, keď odsúdený je vo výkone trestu už vyše päť rokov je tento počet veľmi nízky. Ďalej poukázal na to, že odsúdený bol tiež jedenkrát disciplinárne potrestaný (v súčasnosti má potrestanie zahladené) a jeho správanie ako vyplýva z hodnotenia ÚVTOS nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď odsúdený nadväzoval nepovolený

kontakt, porezal sa na predlaktí, nebol ustrojený. Jeho pracovná morálka bola v minulosti opakovane na slabej alebo priemernej úrovni. Súd prvého stupňa konštatoval, že by očakával od odsúdeného väčšiu aktivitu, snahu po náprave. Napriek tomu, že nie je vyučený, počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny taký rekvalifikačný kurz, resp. iné formy vzdelávania, ktoré by mu rozšírili jeho možnosti pri hľadaní si zamestnania v prípade podmieneného prepustenia. Na to, aby mohlo byť bez pochybností konštatované splnenie prvej materiálnej podmienky je podľa názoru súdu prvého stupňa ešte potrebné na odsúdeného vplývať výchovnými prostriedkami výkonu trestu, aby bolo možné hovoriť o jednoznačnom splnení prvej materiálnej podmienky.

8. Súd prvého stupňa ďalej skonštatoval, že v dôsledku nesplnenia prvej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je esenciálnou zložkou vyvodenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život, čiže ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, veľmi ťažko môže potom dospieť k záveru, že by po podmienenom prepustení na slobode už viedol riadny život. Uvádza, že zjavné kriminálne sklony odsúdeného počas pobytu na slobode neumožňujú dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Poukázal na to, že odsúdený bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, z toho zväčša pre majetkovú trestnú činnosť. Až 10-krát sa dopustil trestného činu krádeže, v jeho prípade ide o špeciálneho recidivistu. Aktuálne odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu pre spáchaný zločin lúpeže, teda závažnosť protiprávneho konania odsúdeného mala stúpajúcu tendenciu. Odsúdenému bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život či už v podobe upustenia od potrestania, alternatívnych trestov či podmieneného odsúdenia, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Odsúdený svoje protizákonné konanie opakoval napriek predošlým odsúdeniam, resp. uloženým trestom, keď súdy dali možnosť odsúdenému preukázať, že nie je potrebné vplývať na neho práve nepodmieneným trestom odňatia slobody a že účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom. Vzhľadom na uvedené, súd prvého stupňa charakterizoval osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Tiež podstatnou skutočnosťou je, že odsúdený v kontexte opakovaného páchania majetkovej trestnej činnosti v minulosti, ktorou si zjavne zabezpečoval prostriedky na živobytie, je nevyučený, pred nástupom do výkonu trestu bol nezamestnaný a počas výkonu trestu svoju kvalifikáciu nijakým spôsobom nezvýšil, čo vyvoláva istú mieru obavy z možnej recidívy v prípade podmieneného prepustenia.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že skutočnosti uvedené v napadnutom uznesení neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, a ktoré sú uvedené v tomto uznesení v odseku 7 a 8, považuje sťažnostný súd za relevantné, ktoré sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel do tej miery, aby bolo možné rozhodnúť o tom, že odsúdený nebude vo výkone tohto trestu odňatia slobody naďalej pokračovať.

11. Sťažnostný súd pre zvýraznenie správnosti úvah prvostupňového súdu opakuje, že pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by svedčali o polepšení odsúdeného. Ako prvostupňový súd správne poukázal, odsúdený sa počas výkonu trestu opakovane dopustil porušenia ústavného poriadku, bol disciplinárne potrestaný, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz a nie je ani poverený žiadnou funkciou z radu väzňov. U odsúdeného nedošlo ani len k bezproblémovému plneniu si základných povinností alebo dobrému správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, preto nemožno konštatovať polepšenie odsúdeného. Odsúdený doposiaľ nepreukázal žiadnu snahu po náprave, teda počas doterajšieho výkonu trestu neurobil nič, čím by súd presvedčil, že sa polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii.

12. Pokiaľ ide o nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, aj tu sa sťažnostný súd plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu. Predchádzajúce trestné stíhania, odsúdenia ani uložené a vykonané tresty na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nebránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti a ani pod ich vplyvom odsúdený nezmenil svoj postoj k právnemu poriadku a k dodržiavaniu právnych noriem. S poukazom na osobu odsúdeného a jeho trestnú minulosť je riziko

opätovného zlyhania odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neprimerané vysoké, tak ako to konštatoval prvostupňový súd v odôvodnení svojho uznesenia.

13. Sťažnostný súd v závere pripomína, že naplnenie druhej materiálnej podmienky je podmienené naplnením prvej materiálnej podmienky. To znamená, že od odsúdeného je možné očakávať, že bude viesť riadny život, len ak počas výkonu trestu preukázal polepšenie plnením svojich povinností a svojím správaním, čo v uvedenom prípade preukázané nebolo.

14. Na tomto mieste nepovažuje ďalej sťažnostný súd za potrebné opakovať vecne správnu argumentáciu prvostupňového súdu a na túto v plnom rozsahu odkazuje. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal.

15. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.